

Sange for to eller flere

1. Klokkeinskriftion

LYT SJÆLESKOV SÅ SORT
LYT SØ-LYS ÅND OG TI
DU SKAL SÅ LANGT LANGT BORT
JEG KALDER DIG FORBI

(Ole Sarvig)

2. Septemberhimlen

Septemberhimlen lyser
Den sender klar besked
til alle børn på jorden:
"I står midt i en evighed"

En stribe rammer ruden
på kirken, en krystal
der spreder himmellyset
Som nåde falder det over alt

Jeg vil kysse dine kinder
Tænker livet er så kort
At dage forsvinder
men det her nu er stort

Jeg vinker når du letter
og kigger du tilbag'
vil du se mig stå og smile
på en mild septemberdag

Septemberhimlen lyser
Den sender klar besked
til alle børn på jorden:
"I står midt i en evighed"

Flyv så langt som modet rækker
mod en uklar horisont
når længslerne trækker
Nu slipper jeg det bånd

Jeg vinker når du letter
og kigger du tilbag'
Vil du se mig stå og smile
På en mild septemberdag.
(Anne Odgård)

3. Dejlighedssang

Nu hænger jorden igen på skrå,
og det er sommer i verdensrummet.
Og solens stråler gør jorden blå,
den hviler henslængt og sorgforstummet,
imens den nikker
mod himlens pol,
og Danmark ligger
forlist i sol.

Et skib der ligner et strandet vrag,
de grønne stumper af ø og fastland,
som kun et storstilet uvejsbrag
med et af urtidens terningkast kan
ha ladet falde
på dette sted,
så vi fik alle
slags lykke med.

Når kaos sender sin storm hertil
Og river tagsten af gamle huse,
da går nationen til skuespil
og ser på stormflod ved Højer sluse.
Den onde lykke
er god at ha.
Et lærestykke,
vi næres af.

Når orden råder blandt folk og fæ,
og der er grobund for symbiose,
er vi tilsammen et bøgetræ,
et rum der udfolder lysets rose.
Den gode lykke
kan ingen ta.

Det lånte smykke,
vi stråler af.

Den onde lykke er god at ha,
hvis vi sku møde det der er værre.
Den gode lykke kan ingen ta,
hvis vi har delt den med fler end færre.
Da har vi blandet,
hvad før var spredt.
Da ligger landet,
som vi har redt.

Så driver Danmark en sommerdag
omkring på vandet som grønne flåder
og drømmer drømme der kommer af,
at vi har havblik for rummets gåder.
Her er vi drevet
fra ø til ø.
Her har vi levet
som stjernefrø

(Inger Christensen)

4. I en drøm

I en drøm
er du her
dine øjne når jeg kilder dine tæer
minderne
står i kø
holder fast så ikke også de skal dø

Et lys, et levende skær
fra en engel, der ikke er her mer'

Hvad var det?
Var det sandt?
Lyste stjernen op et øjeblik og forsvandt?
I en drøm
er du her
en brise gennem sjæleskovens træer.

(Anne Odegård)

5. Kom tilbage

Jeg ser op mod skyer med lys gennem sprækker
blir stille ved synet og hjemsøgt af kryb
der kravler en sårbarhed ind under huden
et strejf i min tanke, en rift i mit dyb

med desinficerende væsker på hænder
alene bag murenes isolation
der vokser den rift, der blev ridset ved tanken
om aldrig igen at ku' være med nogen

kom tilbage
tag verden med
kom tilbage
bryd den stilhed

jeg ser for mig havet, fra bordet i stuen
en længsel, der ruller, som bølgenes krop
og lægger sig ind over landet med byer
der tårner sig højere og højere op

og længslerne løber fra kamre i hjertet
de kilder mit vildledte stivnede sind
der vågner og spørger: Hvad er jeg? Hvad skal jeg?
en bog i en endeløs række af bind

kom tilbage
tag livet med
kom tilbage
bryd den stilhed

jeg ser mig selv syngende sange om livet
og tænke at havet kan skylle mig bort
og sporeløse landskaber vil stå tilbage
et vindpust vil sluge de ting, jeg har gjort

min dagdrøm forsvinder, kun ét står tilbage
med klarhed, der rensrer det væskende sår
jeg er, for at være med dig her i verden
og sådan vil verden se ud, hvis du går:

en morgen som ikk' bringer lys gennem sprækker
en endeløs nat uden hvile og ro
et skib uden sejl og kompas eller fyrtårn
en præst der har mistet sit håb og sin tro

et sår der er åbent og ikke kan hele
en blomst der er lavet af plastik og sten
en mand der har elsket og mistet de øjne
der gengældte kærlighedsblik en til en

kom tilbage
tag håbet med
kom tilbage
bryd den stilhed

kom tilbage
tag sangene med
kom tilbage

bryd den stilhed

(Anne Odgård)

6. Det er kun dig nu, Gud

Det er kun dig nu, Gud det er kun dig.
Jeg lægger alt jeg er i dine hænder,
det mindste øjeblik, den største drøm.
Nu er det op til dig, hvordan det ender.

Det er kun dig nu, Gud det er kun dig.
Jeg findes ikke længre selv i håbet.
Nu må du løfte mig, nu er jeg kun
et kald fra dybet, Gud, jeg er kun råbet.

Det er kun dig nu, Gud det er kun dig.
Du stråler over alt, vi selv kan miste.
Du lægger vejen frem hvor vi skal gå
og du skal lyse for os til det sidste.

(Iben Krogsdal)

7. Som en pilgrim

Som en pilgrim i parken, forblæst og forladt
mellem dykkende fugle på træk
som et barn der er væk i sit eget kvarter
og forsvinder i gyder af skræk

Som en fremmed der vandrer på synkende grund
som en ensom i stuerne gru
som en flygtning der ikke kan huske sit navn
sådan skriger jeg efter dig nu

Jeg har søgt dig i verdens utroligste ting
jeg har søgt dig i kroppenes suk
jeg har søgt dig på scener, i kald og forstand
jeg har været på længselsfuld druk

Jeg har ledt mellem blikke der så mig som smuk

jeg har delt mine drømme med dem

jeg har troet jeg fandt dig og troet at nu

var det endelig mig der fandt hjem

Men hvad fandt jeg? en spejling af bare mig selv

og hvad fik jeg? et vildere savn

og hvad så jeg? at verden forlod mig igen

med et tyndere tommere navn

Hvis du findes i verden og hører mig nu

hvis du virkelig findes her, Gud

hvis du står foran os med din lysende tid:

før os hjem, hold os fast, hold os ud

(Iben Krogsgal)

8. Rødhalsen

Rødhalsen ved ikk' hvor rød den er

den ved ikke hvor stille

du åbner vinduet ud til gården

så Rødhalsen ikk' bliver skræmt

og flyver ud af den her sang.

(Mads Mygind)